[2018] 14 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 222

ਸੁੰਕਾਰਾ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਸਮਾ (ਡੀ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ

ਬਨਾਮ

ਸਾਗੀ ਸੁਬਾ ਰਾਜੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ।

(2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 4380-4382)

28 ਨਵੰਬਰ, 2018

[ਐਨ. ਵੀ. ਰਮਨ, ਮੋਹਨ ਐਮ. ਸ਼ਾਂਤਨਾਗੌਦਰ

ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.-

ਅਪੀਲ - ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗਤਾ - ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁੱਦਈਆਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ (ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਅਤੇ ਬੀ), ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸੀ। ਨੰ. 26 ਤੋਂ 125 ਅਤੇ 127 - ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ 'ਐਸਪੀ' (ਵੀ ਦੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੇ ਭਰਾ) ਦੁਆਰਾ 'ਵੀ' ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਸ਼ਡਿਊਲ ਬੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਸੀਅਤ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ (ਮੁੱਦਈ 'ਐੱਲ') ਦੁਆਰਾ 'ਵੀ' ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 5 ਤੋਂ 125 ਅਤੇ 127 ਜਿਸਨੇ 'ਵੀ' ਤੋਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਬੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, 'ਵੀ' ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ/ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ - ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਰਥਾਤ 'ਐਸ' ਨੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ - ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 'ਵੀ' ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਸਵਾਲ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਵਸੀਅਤਾਂ (ਵਸੀਅਤਾਂ) ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ - ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ/ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਾਂ ਮਰ ਗਈਆਂ ਸਨ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ:

ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਵੀ' ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵਸੀਅਤਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਦੋਵਾਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਉਚਿਤ ਸਨ - ਕਿਉਂਕਿ 'ਵੀ' ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ - ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 125 ਅਤੇ 127 ਨੇ 'ਵੀ' ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ

ਸੁੰਕਾਰਾ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਸਮਾ (ਡੀ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਬਨਾਮ ਸਾਗੀ ਦੁਆਰਾ

ਸੁਬਾ ਰਾਜੂ

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਹਨ - ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 125 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ 127 ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਨ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ 'ਵੀ' ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹੀ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਗਾਨੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਮਰ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਸੀ - ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਜਾਵੇਗਾ - ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਦੋ ਅਸੰਗਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1908 - ਜਾਂ XXII, ਆਰ.4.

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ: 1. ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ4, ਵਸੀਅਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ 'ਐਸਪੀ' ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਵੀ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਪਾਤਰੀ 'ਵੀ' ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ106, ਵਸੀਅਤ ਸ਼ਡਿਊਲ ਬੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ 'ਐੱਲ' ('ਵੀ' ਦਾ ਪਿਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ 'ਵੀ' ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 'ਵੀ' 'SP' ਅਤੇ 'ਐੱਲ' ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਤਿੰਨੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੀ, ਤਿੰਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ 'ਤੇ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 5][228- ਡੀ, ਜੀ-ਐੱਚ]

2. ਕਿਉਂਕਿ 'ਵੀ' ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ 4 ਅਤੇ ਬੀ 106 ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 125 ਅਤੇ 127 ਨੇ 'ਵੀ' ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਵੰਡ ਲਈ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ/ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਲਹਿਦਗੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 125 ਅਤੇ 127 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਵਿਕਰੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 6][229- ਏ-ਬੀ]

3. ਕਿਉਂਕਿ 'ਵੀ' ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ 'SP' ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ4 ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਵੀ' ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, 'ਵੀ' ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ 'S' ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਵਿਕਰੇਤਾ 'ਵੀ', ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹੀ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਗਾਨੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 'S' ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 7][229- ਡੀ-ਈ; 230-ਬੀ]

4. ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 4, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨਾਲ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਹਿ-ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠੀ ਪੂਰੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਛੋਟ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ - ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਦੋ ਅਸੰਗਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਵਿਰੋਧੀ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਕੀ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ

ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਦੋ ਅਸੰਗਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਰੋਧੀ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 9][230- ਐਫ-ਐਚ; 231-ਏ-ਜੀ]

ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਬੀ ਬਨਾਮ ਹਲੀਮਾਬੀ, (2004) 7 ਐਸਸੀਸੀ 354: [2004] 3 ਸਪੁਰਦਗੀ ਐਸਸੀਆਰ 222 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ
[2004] 3 ਸਪੁਰਦਗੀ ਐਸਸੀਆਰ 222 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4380 4382 ਆਫ 2016।
11.09.2003 ਨੂੰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 323 ਆਫ 1992 ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2959 ਅਤੇ 2960 ਆਫ 2001 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।
ਏ. ਸੁਬਾ ਰਾਓ, ਕੇ.ਐਲ.ਡੀ.ਐਸ. ਵਿਨੇਬਰ, ਐਡਵ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਥਾਮਸ ਪੀ. ਜੋਸੇਫ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਵੀ.ਐਨ. ਰਘੂਪਤੀ, ਆਰ.ਵੀ. ਕਾਮੇਸ਼ਵਰਨ, ਮੁੱਲਾਪੁੜੀ ਰਾਮਬਾਬੂ, ਅਜੈ ਚੌਧਰੀ, ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਰੈਡੀ, ਅਭਿਜੀਤ ਸੇਨਗੁਪਤਾ, ਐਡਵ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
ਮੋਹਨ ਐਮ. ਸ਼ਾਂਤਨਾਗੌਦਰ, ਜੇ.
[2018] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.
1. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ 1992 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 323 ਅਤੇ 2001 ਦੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2959 ਅਤੇ 2960 ਮਿਤੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਭੀਮਾਵਰਮ (ਪਹਿਲਾਂ ਓ.ਪੀ. ਨੰ.124/1980) ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ 1984 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰ. 98, ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਭੀਮਾਵਰਮ (ਪਹਿਲਾਂ ਓ.ਪੀ. ਨੰ.10/1982) ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ 1984 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰ. 97 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਸਨ। ਉਹ ਓ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸਨ। ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਭੀਮਾਵਰਮ (ਪਹਿਲਾਂ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਨਰਸਾਪੁਰ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਓ.ਪੀ. ਨੰ. 32/1978) ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ 1983 ਦਾ ਨੰਬਰ 72।

2. 1984 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰ. 98, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 25 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ (ਮੁਦਈ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਸੰਮਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਅਲਹਿਦਗੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਨੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਈ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 1984 ਦਾ ਓ.ਐਸ. ਨੰ. 97, ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 26 ਤੋਂ 125 ਅਤੇ 127 ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਓ.ਐਸ. 1983 ਦਾ ਨੰਬਰ 72 ਸਾਗੀ ਸੁੱਬਾ ਰਾਜੂ (ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ) ਦੁਆਰਾ 19.09.1974 ਨੂੰ ਮਰਹੂਮ ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 347 ਅਤੇ 347/3 ਭੀਮਾਵਰਮ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ 3 ਏਕੜ 56 ਸੈਂਟ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। 1984 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 97 ਅਤੇ 1984 ਦੇ 98 (ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ) ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1983 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 72 (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ) ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁੱਦਈ ਸਾਗੀ ਸੁੱਬਾ ਰਾਜੂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸਫਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਗੀ ਸੁੱਬਾ ਰਾਜੂ, ਜਿਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਲ.ਪੀ.ਏ.ਨੰ. 323 ਆਫ਼ 1992 ਦੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਣਾ ਸੀ, ਨੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਿਆਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ 1984 ਦੇ ਓ.ਐੱਸ.. ਨੰ. 97 ਅਤੇ 98 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੰਡ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਹਨ। 1983 ਦੇ O.S. ਨੰ. 72 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਾਗੀ ਸੁੱਬਾ ਰਾਜੂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵੀ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ, ਸਾਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ (ਵਸੀਅਤਾਂ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 14.08.1932 ਦੀ ਵਸੀਅਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ4/ਐਕਸ.ਪੀ.1) ਅਤੇ ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਦੇ

ਸੁੰਕਾਰਾ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਸਮਾ (ਡੀ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਬਨਾਮ ਸਾਗੀ ਦੁਆਰਾ

ਸੁਬਾ ਰਾਜੂ

ਲਾਭ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸ਼ਡਿਊਲ ਬੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 05.10.1968 ਦੀ ਵਸੀਅਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ106/ਐਕਸ.ਪੀ.2) ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ 2/3 ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਸੀਅਤਾਂ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ4 ਅਤੇ ਬੀ106) ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਾਕੀ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 125 ਅਤੇ 127, ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ) ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

4. ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ4 ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ106 ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੇ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਾਲੇ/ਖਰੀਦਦਾਰ 40 ਤੋਂ 50 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੀਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ (ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ) ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਕੁਝ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ/ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਖੇਚਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਵੀ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ/ਮਿਟਾਏ ਗਏ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਬਾਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮ੍ਰਿਤਕ/ਮਿਟਾਏ ਗਏ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

5. ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ4, 14.08.1932 ਦੀ ਵਸੀਅਤ, ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਵੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਵੀਰਸਵਾਮੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ106, ਮਿਤੀ 05.10.1968, ਸ਼ਡਿਊਲ ਬੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਲਕਸ਼ਮੀਪਤੀ (ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ੰਕਾਰ ਪਦਮਨਾਭੂਡੂ ਦੀ ਮਿਆਦ 20.08.1932 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ 21.01.1969 ਨੂੰ ਹੋਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ੰਕਾਰ ਪਦਮਨਾਭੂਡੂ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀਪਤੀ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਡਿਊਲ ਬੀ ਵਿਚਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਡਿਊਲ ਬੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵੰਡ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਕਤ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਹਨ। ਮੁੱਦਈ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਸੰਮਾ ਲਕਸ਼ਮੀਪਤੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ 1984 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 97 ਅਤੇ 98 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਗਾਨਗੀ 'ਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤਿੰਨੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੀ, ਤਿੰਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਉਚਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

6. ਕਿਉਂਕਿ ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ4 ਅਤੇ ਬੀ106 ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 125 ਅਤੇ 127 ਨੇ ਵੀਰਸਵਾਮੀ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੰਡ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ/ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 125 ਅਤੇ 127 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਡਿਕ੍ਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਲੇ) ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ

ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਪਦਮਨਾਭੁਦੂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ4 ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀਰਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ 19.09.1974 ਨੂੰ ਸਾਗੀ ਸੁੱਬਾ ਰਾਜੂ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 1978 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਓ.ਐੱਸ.ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 1983 ਦਾ ਨੰਬਰ 72। 1978 ਤੋਂ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਗਭਗ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਏਕੜ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 1974 ਵਿੱਚ 51,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1974 ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਭੀਮਾਵਰਮ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਨਰਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਨੈਰਥ ਸਟਾਰ ਅਸਟੇਟ ਪ੍ਰਮੋਟਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, (2012) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 712 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੇਖੋ)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹੀ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਗਾਨੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਾਗੀ ਸੁੱਬਾ ਰਾਜੂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਡਿਕ੍ਰੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

8. ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਥਾਮਸ ਪੀ. ਜੋਸਫ਼, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ/ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ

ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4382/2016 @ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 20376/2004 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 7 (ਡੀ8), ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 (ਡੀ9), ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 9 (ਡੀ10) ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 11 (ਡੀ13) ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 4, 6, 36, 50, 54, 58, 67, 69, 73, 77, 82, 92, 93, 113, 120 ਅਤੇ 127 ਦੀ ਮਿਆਦ 1984 ਦੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 97 ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 20, 53, 64 ਅਤੇ 118 ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ।

9. ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 4, ਸੀਪੀਸੀ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨਾਲ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਹਿ-ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਪੂਰੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਛੋਟ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਦੋ ਅਸੰਗਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਵਿਰੋਧੀ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ

ਸੁੰਕਾਰਾ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਸਮਾ (ਡੀ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਬਨਾਮ ਸਾਗੀ ਦੁਆਰਾ

ਸੁਬਾ ਰਾਜੂ

ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੋ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਸਮੇਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀਰਾਸਵਾਮੀ ਦੋਵਾਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਵਾਲ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਦੋ ਅਸੰਗਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਰੋਧੀ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਬੀ ਬਨਾਮ ਹਲੀਮਾਬੀ, (2004) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 354 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੇਖੋ)।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਗੈਰ-ਰੱਖਿਆਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਗੋਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ